

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 219.684 van 8 juni 2012  
in de zaak A. 205.141/XIV-34.283**

In zake : Abdelnehim ZAROILI  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Jürgen Millen  
kantoor houdend te 3730 Hoeselt  
Tongersesteenweg 4, bus 1  
bij wie woonplaats wordt gekozen  
eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Luk Delbrouck  
kantoor houdend te 3500 Hasselt  
Maastrichterstraat 99

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door  
de minister van Justitie

---

*I. Voorwerp van de vordering*

1. De vordering, ingesteld per faxbericht op 6 juni 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de directeur van de gevangenis te Hasselt van 1 juni 2012 waarbij aan de verzoeker een tuchtsanctie van drie weken individueel regime wordt opgelegd.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 juli 2012 om 14.00 uur.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Karel Claes, die loco advocaat Jürgen Millen verschijnt voor de verzoeker en adviseur Kristel Van Driessche, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. De verzoeker is gedetineerd in de gevangenis van Hasselt.

3.2. Op 31 mei 2012 worden lastens de verzoeker twee rapporten aan de directeur opgesteld.

In het eerste rapport, opgesteld door penitentiair beambte Martine Smeilers, wordt het volgende vermeld:

“Tijdens de bedeling van de methadon zag ik dat gedetineerde Zaroli Abdelnehim van een medegedetineerde, mij onbekend, een vreemde substantie in zijn hand toegestopt kreeg en vervolgens in zijn rechter broekzak liet verdwijnen.

Dit heb ik meteen de PBAP Cavaieri Cedric niv O gemeld. Deze heeft toen een kledij onderzoek bij gedetineerde Zaroli Abdelnehin laten doorvoeren waarbij een vreemde substatie aangetroffen werd.”

In het tweede rapport, opgemaakt door penitentiair beampte Erwin Kwanten, wordt vermeld wat volgt:

“... Nadat we info gekregen hadden van PbaP Cedric Cavaleri dat bovenvermelde gedetineerde op niv. 2 bij de bedeling van de methadon iets had ontvangen van een andere gedetineerde werd bij bovenvermelde overgegaan tot een controle toen hij terug op sectie kwam. Hierop begon bovenvermelde zich danig te verzetten zodat we hem onder lichte dwang in de douche hebben moeten plaatsen om de controle op een correcte manier te kunne uitvoeren. Bij deze controle vonden we bijgevoegde materie.”

3.3. Eveneens op 31 mei 2012 wordt de verzoeker een voorlopige maatregel opgelegd, voorafgegaan door een fouillering op het lichaam.

Nog diezelfde dag wordt de verzoeker medegedeeld dat er een tuchtprocedure tegen hem wordt opgestart en dat hij op 1 juni 2012 zal worden gehoord. Daarbij wordt de verzoeker een kopie van elk stuk dat deel uitmaakt van zijn tuchtdossier, alsook van het overzicht van vroegere sancties overhandigd. De verzoeker geeft aan dat hij bijstand wenst van een advocaat. De raadsman van de verzoeker wordt per faxbericht van 31 mei 2012 om 14.35u verwittigd dat de hoorzitting op 1 juni 2012 om 10.30u aanvangt.

3.4. Op 1 juni 2012, nadat de verzoeker in afwezigheid van zijn raadsman werd gehoord, legt de gevangenisdirecteur de verzoeker de tuchtsanctie van drie weken individueel regime, dat loopt van 31 mei 2012 tot en met 20 juni 2012, op en dit op grond van de volgende motivering:

“Dat betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan het bezit van Heroïne.  
- Dat dergelijk gedrag niet door de beugel kan en een gepaste sanctie zich opdringt  
- dat uit de feiten een gebrek aan respect voor de lokale leefregels blijkt.  
De mogelijke nefaste gevolgen voor de gezondheid van betrokkene.  
- Het bezit en gebruik van drugs in de gevangenis een overtreding van de leefregels is.  
- Drugs nefaste neveneffecten hebben in de gevangenis nl. afpersingen, bedreigingen, schulden, vechtpartijen,..”

#### *IV. Onderzoek van de vordering*

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

#### *Moeilijk te herstellen ernstig nadeel*

#### *Het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel*

5.1. De verzoeker voert als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat het opleggen van een drie weken individueel regime (glasbezoek, het niet kunnen telefoneren naar familie,...) maakt dat zijn contact met zijn familie ernstig beperkt wordt (gezien hij slechts drie keer per week bezoek kan hebben), alsook dat zijn contacten met medegedetineerden totaal onmogelijk worden gemaakt waardoor hij grotendeels in een isolement komt.

#### *Beoordeling*

5.2. De verzoeker moet in zijn verzoekschrift duidelijk en concreet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat hij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte ondergaat of dreigt te ondergaan. Hij mag zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel concrete gegevens aanvoeren waaruit blijkt dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de verwerende partij mogelijk is

om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoeker aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Het betoog van de verzoeker dat de opgelegde tuchtsanctie tijdens de uitvoering ervan tot gevolg heeft dat zijn contact met zijn familie ernstig wordt beperkt en dat zijn contacten met medegedetineerden totaal onmogelijk gemaakt worden waardoor hij grotendeels in een isolement komt, omvat slechts algemeenheden en toont niet op afdoende concrete wijze aan welke impact de tuchtstraf op zijn persoonlijke situatie heeft.

De tuchtstraf, bestaande uit drie weken individueel regime, waarvan overigens al een derde bij het indienen van het verzoekschrift tot schorsing is verstreken, beperkt weliswaar de bewegingsvrijheid en de contactmogelijkheden van de verzoeker en vormt gewis een nadeel voor hem, maar dit nadeel vertoont op zich niet de vereiste ernst om een schorsing van de bestreden beslissing te rechtvaardigen. De verzoeker toont niet aan waarom dat in zijn geval anders zou zijn en met name niet waarom de tenuitvoerlegging van de straf zijn situatie dermate zal verslechteren dat de negatieve gevolgen niet door een vernietigingsarrest zullen kunnen worden rechtgezet.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

## **BESLISSING**

### **1. De Raad van State verwierpt de vordering.**

**2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 8 juni 2012, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye,

wnd. kamervoorzitter,  
staatsraad,

met bijstand van

Christophe Verharert,

griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**Christophe Verhaert.**

**Stephan De Taeye.**